

Aangeboden op

Niet te registreren,
de e.a. Ontvanger

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

BESCHIKKING gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis te Antwerpen, op achttien oktober tweeduizendenelf door de BR kamer, in openbare zitting van de BESLAGRECHTER in de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, alwaar zetelden:

beslagrechter in deze rechtbank,
, griffier.

Inzake: 11-4888-A

geboren op , wonende te

EISENDE PARTIJ,

- verschijnend bij Meester
kantoorhoudend te

loco Mr. , advocaat,

tegen:

de **STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van de provincie , waarvan de kantoren gevestigd zijn te 2018 Antwerpen, Lange Kievitstraat 111-113 bus 55,
- met woonstkeuze op het kantoor van gerechtsdeurwaarder te

VERWERENDE PARTIJ,

- verschijnend bij Meester

advocaat, kantoorhoudend te

1. De procedure

De beslagrechter heeft kennis genomen van :

*

de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer:

- de inleidende dagvaarding d.d. 12 augustus 2011;
- het verzoek tot heropening der debatten neergelegd ter griffie op 30 september 2011;

*

de dossiers van partijen;

De beslagrechter heeft de middelen en conclusies van partijen gehoord .

2. De voorgaanden

Bij exploit van 2 augustus 2011 werd ten verzoeken van verwerende partij een uitvoerend beslag onder derden gelegd in handen van de

en d lastens eisende

partij krachtens een arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 16 maart 2000 voor een bedrag van 165.826,03 EUR ten titel van verbeurd verklaarde dwangsommen.

Het uitvoerend beslag onder derden werd op 10 augustus 2011 aangezegd aan eisende partij.

Bij exploit van 12 augustus 2011 tekende eisende partij verzet aan tegen voormeld uitvoerend beslag onder derden.

3. De vordering

Eisende partij vordert dat verwerende partij zou veroordeeld worden om binnen de 24 uren na de uitspraak het uitvoerend beslag op te heffen en dat bij gebreke hieraan vrijwillig te voldoen de beschikking zou gelden als opheffing.

Eisende partij vordert tevens dat verwerende partij zou veroordeeld worden tot het betalen van de kosten van het proces, hierin begrepen de rechtsplegingsvergoeding van 2.200,00 EUR.

Verwerende partij besluit tot de onontvankelijkheid minstens tot de ongegrondheid van het verzet en vordert tevens de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320,00 EUR.

4. Heropening der debatten

Eisende partij verzoekt de debatten te heropenen omdat zij de volgende stukken wil overleggen:

- a/ advies van de stedenbouwkundig inspecteur van 19 september 2011;
- b/ repliek op dit advies.

Deze stukken komen uit een procedure die op initiatief van eisende partij gevoerd wordt voor de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid. Eisende partij is deze procedure blijkbaar eind augustus 2011 gestart. Zij had derhalve kennis van deze procedure op de terechtzitting van 13 augustus 2011.

Eisende partij heeft evenwel nagelaten de stukken betreffende deze procedure mee te delen aan verwerende partij noch werd het verzoekschrift overgelegd aan de rechtbank zodat op het ogenblik dat de debatten gesloten werden geen rekening kon worden gehouden met deze procedure.

De procedure voor de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid, die gestart werd op initiatief van eisende partij, is voor haar geen nieuw feit in de zin van artikel 772 van het gerechtelijk wetboek. De stukken die in deze procedure tot stand komen, nadat de zaak door de beslagrechter in beraad werd genomen, kunnen evenmin als nieuwe stukken in de zin van artikel 772 van het gerechtelijk wetboek beschouwd worden.

Het verzoek tot heropening der debatten is dan ook ongegrond.

5. De beoordeling

5.1 de toelaatbaarheid van het verzet:

Verwerende partij stelt dat het verzet van eisende partij niet toelaatbaar zou zijn zonder evenwel een middel van niet toelaatbaarheid aan te brengen.

De beslagrechter heeft bij de bestudering van het dossier geen middel van niet toelaatbaarheid kunnen vaststellen die hij ambtshalve dient op te werpen.

Het verzet is bijgevolg toelaatbaar.

5.2 de grond van de zaak:

*

Bij exploit van 5 juli 2011 werd ten verzoeken van verwerende partij lastens eisende partij een bevel tot betalen betekend. Deze betekening gebeurde door de heer met vermelding van zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder.

De heer _____ werd bij Koninklijk Besluit van 30 juni 2009 benoemd tot gerechtsdeurwaarder. Bij arrest van 15 juli 2011 werd deze benoeming door de Raad van State vernietigd. Aangezien volgens eisende partij een dergelijke beslissing met terugwerkende kracht werkt, heeft de betekening van het bevel tot betalen op 5 juli 2011 geen enkel rechtsgevolg. Het bevel tot betalen heeft dan ook geen stuitende werking zodat de dwangsom conform artikel 1385 octies Ger.W. verjaard is.

De terugwerkende kracht van een vernietigingsarrest is geen algemeen rechtsbeginsel. De stelling van eisende partij dat de vernietiging van de benoeming van gerechtsdeurwaarder _____ tot gevolg heeft dat de door hem gestelde rechtshandelingen geen rechtsgevolg meer hebben kan dan ook, rekening houdende met de continuïteit van de openbare diensten, prima facie niet gevolgd worden.

Het bevel tot betalen van 5 juli 2011 heeft dan ook stuitende werking zodat de dwangsommen niet verjaard zijn.

*

Het wordt niet betwist dat de vijf houten constructies, de betonverhardingen en de brandstoftank op een metalen draagconstructie, waarvan de afbraak werd bevolen bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 9 juni 1993 en bevestigd bij arrest van 16 maart 2000 van het hof van beroep te Antwerpen, nog steeds niet verwijderd zijn.

Eisende partij stelt echter dat verwerende partij rechtsmisbruik pleegt door over te gaan tot gedwongen tenuitvoerlegging voor wat betreft de verbeurde dwangsommen.

Eisende partij steunt zich hiervoor op een "nota golfterreinen" van 31 mei 1989 waarin de overheid een aantal concreet te nemen maatregelen voorziet die ertoe moeten strekken dat voor haar terrein op het gewestplan een geschikte planologische invulling gebeurt. De inhoud van deze nota zou bevestigd zijn door het golfmemorandum van 2003.

Verwerende partij heeft volgens eisende partij echter nagelaten dergelijke maatregelen te nemen.

In deze zaak is het bevel tot herstel definitief. Het algemeen belang eist dan dat de veroordeelde binnen de door de rechter bepaalde termijn tot uitvoering overgaat. De termijn tot uitvoering is ruimschoots verstreken en de dwangsommen zijn verbeurd. De golfnota noch het golfmemorandum zijn niet van die aard dat het algemeen belang niet meer zou vereisen dat het bevel tot herstel niet meer zou worden uitgevoerd noch dat verwerende partij haar rechten zou misbruiken bij de gedwongen tenuitvoerlegging van de verbeurd verklaarde dwangsommen.

De veroordeling waaraan de dwangsom is gekoppeld is nog steeds verschuldigd. Dit werd trouwens bevestigd in het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 29 april 2009 dat stelt dat de beweringen van eisende partij met betrekking tot de "golfnota" van 20 juni 2003, het Vlaams golfmemorandum, de houding van de Vlaamse overheid in dit dossier, de aanpak ervan door de stedenbouwkundig inspecteur, de tot op heden tevergeefs gebleken pogingen tot regularisatie evenals de bedenkingen omtrent mogelijke toekomstige regularisatie niet van die aard zijn dat kan worden aangenomen dat eisende partij in de blijvende of tijdelijke onmogelijkheid was of is om aan de hoofdveroordeling te voldoen. De dwangsommen werden dan ook niet opgeheven, de looptijd werd niet opgeschort voor enige termijn noch werden de dwangsommen verminderd.

Vervolgens verwijt eisende partij verwerende partij dat zij sedert 2005 geen enkele daad heeft gesteld waaruit blijkt dat zij aandringt op uitvoering van de beslissing of betaling van de dwangsommen.

Op 20 april 2005 werd ten verzoeken van verwerende partij uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd lastens eisende partij. Verwerende partij heeft verzet aangetekend tegen dit uitvoerend beslag. De beslagrechter verklaarde in zijn beschikking van 26 mei 2005 het verzet slechts gedeeltelijk gegrond. De dwangsommen werden slechts verbeurd verklaard na het verstrijken van de in het arrest van 16 maart 2000 vermelde termijn sedert de betekening van het arrest van 16 maart 2000 op 25 november 2002. Tegen deze beschikking werd hoger beroep aangetekend. Tegen het arrest van het hof van beroep van 17 januari 2006 waarbij het hoger beroep werd afgewezen, werd cassatieberoep aangetekend door eisende partij. Het Hof van Cassatie heeft bij arrest van 24 december 2009 het bestreden arrest nietig verklaard en de zaak verwezen naar het hof van beroep te Brussel. Vervolgens heeft verwerende partij om de zes maanden een bevel tot betalen laten betekenen waarna op 2 augustus 2011 uitvoerend beslag onder derden werd gelegd.

Gelet op het voorgaande kan verwerende partij niet verweten worden te hebben stil gezeten. Eisende partij kan moeilijk voorhouden dat zij niet wist dat verwerende partij nog steeds de uitvoering van het arrest 16 maart 2000 nastreeft.

Eisende partij werd bovendien veroordeeld tot herstel van de plaats in de vorige staat. De overheid dient bovendien geen actieve daad te stellen opdat eisende partij zou overgaan tot vrijwillig herstel. De dwangsommen zijn verbeurd doordat eisende partij niet is overgegaan tot vrijwillig herstel. Eisende partij kan het louter verstrijken van de tijd niet in haar voordeel inroepen.

Tenslotte verwijst eisende partij naar het bestaan van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid die bevoegd is om de dwangsommen op te schorten of gedeeltelijk kwijt te schelden.

Op het ogenblik dat het uitvoerend beslag werd gelegd was een dergelijke procedure nog niet aanhangig gemaakt voor de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid niettegenstaande eisende partij sedert december 2010 daartoe de mogelijkheid had. Verwerende partij kan dan ook niet verweten worden uitvoerend beslag te hebben gelegd. Alleszins heeft zij eisende partij niet verhinderd om een procedure te starten voor de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid.

6. De uitspraak

De beslagrechter stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in rechtszaken nageleefd is en doet uitspraak op tegenspraak.

Om alle bovenstaande redenen verklaart de beslagrechter:

- het verzoek tot heropening der debatten toelaatbaar doch ongegrond en wijst het af,
- het verzet van eisende partij toelaatbaar doch ongegrond en wijst haar ervan af.

De beslagrechter verwijst eisende partij in de proceskosten door verwerende partij begroot op en door de rechtbank vastgesteld op 1.320,00 EUR (rechtsplegingsvergoeding).